

PADOMJU KULDĪCA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

IZNĀK TRĪS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

Nr. 25 (1914)

Trešdien, 1957. g. 27. februārī

13. gads

Laiks labi sagatavoties vietējo padomju vēlēšanām

Pavisam tuvu ir 10. marts, diena, ko ar nepacietību gaida padomju cilvēki, lai atdotu savas balsis par komunistu un bezpartejisko bloka kandidātiem, par tiem, ko izvirzījuši sabiedriskajās organizācijās un sapulcēs rajona darbaļaudis. Daļa no vēlēšanu sagatavošanas darba jau paveikta, taču atlikušajā laikā vēl daudz kas darāms. Vispirms jārunā par priekšzīmīgu vēlēšanu organizatoriski tehnisko sagatavošanu.

Lai vēlēšanas sekmīgi noritētu, nepietiek tikai ar jau paveikto darbu, bet jā rūpējas jau par vēlēšanu telpu priekšzīmīgu iekārtošanu, par kurināmā sagādāšanu un citiem jautājumiem. Rajona ciemu padomju izpildu komitejas jau zināmu darbu veikušas šajā virzienā. Tādas ciemu padomes kā Kables, Rumbas, Ievukalni un citas jau apspriedušas jautājumu par vēlēšanu telpu iekārtošanu un ķērušās pie šī darba—sagādājušas vajadzīgo materiālu kabīņu un urnu pagatavošanai, pievests kurināmais un veikti citi priekšdarbi, lai vēlēšanas varētu noritēt bez traucējumiem. Īstas trauksmes vēl nejut Abavas ciemā, kur nav izplānots, kā tiks ierīkotas vēlēšanu telpas, lai nodrošinātu vēlētajiem iespējas realizēt savas tiesības saskaņā ar vēlēšanu Nolikumu. Līdzīgs stāvoklis ir Kursas, Viestura un citos ciemos.

Nedrīkst aizmirst, ka visi vēlētaļi paši nevarēs ierasties vēlēšanu telpās. Pēdējais laiks pārdomāt un izstrādāt sīku plānu, kā nodrošināt šiem vēlētajiem viņu tiesības balsot. Vēlēšanu iecirkņu komisijām jā sastāda šo vēlētaļu saraksti un jau laikus jānoorganizē vajadzīgais transports. Kolchozu valdēm kopā ar partijās, komjaunatnes organizācijām jāizskata jautājums, kā nokārtot vēlētaļu organizētu ierašanos vēlēšanu telpās un kā palīdzēt no centriem attālākās vietās dzīvojošiem iedzīvotājiem ierasties vēlēšanu vietās. Ar agitatoru un aktīva palīdzību jāuzzina, kādi vēlētaļi, nespēdami paši nokļūt vēlēšanu telpās, tomēr gribēs tur ierasties, viņiem jānodrošina vajadzīgie transporta līdzekļi. Padomju valstī vēlēšanas ir vispārējas, tāpēc jāraugās, lai neviena cilvēka nepaliktu ārpus vēlētaļu sarakstiem, bet tiktu tajos ieviests savlaicīgi. Te jāņem talkā aktīvs, agitatori, lai nenotiktu nekādu nejaušību.

Padomju cilvēkiem vēlēšanu diena ir svētku diena, tāpēc jāpadomā, lai vēlēšanu dienā vēlētaļi arī justos kā svētkos. Šajā nolūkā jāorganizē kinoizrādes, pašdarbības priekšnesumi, dejas.

Vēlēšanu komisiju locekļiem ļoti rūpīgi jāpārtaisa vēlēšanu Nolikums, jāpārcilā iepriekšējo gadu pieredzi, jāpaanalizē toreiz pieļautās kļūdas un trūkumi, lai šogad tās vairs neatkārtotu. Katram vēlēšanu iecirkņa komisijas loceklim jābūt skaidrībā par ko viņš atbild. Tas pasargās no kļūdām un nodrošinās vēlēšanu sekmīgu norisi.

Atzīmē Padomju Armijas un Jūras Kara Flotes dienu

Rajona kulturas namā 23. februāra vakarā notika sarakojums, veltīts Padomju Armijas un Jūras Kara Flotes gadadienai. Kuldīgas darbaļaudis bija pulcējušies Kulturas nama zālē, lai noklausītos referātu. Rajona kara komisars b. Teivāns referatā pakāvējis pie tām cīņu un uzvaru gaitām, kuras nostāigājuši Padomju Savienības cīnītāju pulki aizritējušos 39

gados, pastāstīja arī par mūsu Brupoto Spēku varenību un kaujas spējām šodien, stāvēt mūsu Dzimtenes un visas pasaules miera sardzē.

Pēc referata sanāksmes dalībnieki noskatījās mākslinieciskos priekšnesumus. Sevīšķu sajūsmu skatītajos izraisīja rūpīgi sagatavotie bērnu priekšnesumi.

H. Priēde

DEPUTATA KANDIDATE

LIDIJA ŠPUDE

Pārskatot finieru fabrikas „Vulkans” strādnieku darba rezultātus pa mēnesiem, dienām, izrādās, ka tādu, kuru izstrādes procenti regulāri pārsniedz skaitļus 150, 180 un vēl vairāk, nav mazums. Arī galdnieku plašu ceča ķītēja—šķīrotāja Lidija Špude savu darba uzdevumu nekad neizpilda mazāk kā par 150 procentiem, bet janvārī viņa to veica pat par 163 procentiem. Bet kādēļ tad par deputata kandidāti rajona padomes vēlēšanām fabrikas kolektīvs izvirzīja tieši b. Špudi, ja ir tādi, kam vēl lielāka izstrāde?

—Jā, bet pamēģini viņus iesaistīt kādā sabiedriskā pasākumā!—izsaucas fabrikas komitejas darbinieki.—Reti kad viņi atradis tam laiku, vienmēr būs kādi aizbildinājumi. Bet Lidija Špude ir pavisam citāda.

...Fabrikas laudis nebija apmierināti ar pavāru Nikišinu. Viņš bieži dzēra, neapmierinoši pildīja savus pienākumus.

Un, lūk, ko Lidija izdarīja. Viņa panāca, ka dzērāju pavāru atlaida no darba. Viņa panāca arī to, ka fabrikas ēdnīcā ievērojami uzlabojās tīrība un kārtība.

Jauno vēlētaļu vakars

Kables vidusskolā ir ap 20 skolnieku, kuri 10. martā pirmo reizi ies pie vēlēšanu urnām. Tāpēc arī skolā nolēma organizēt jauno vēlētaļu vakaru.

Šajā vakarā skolā pulcējās ne tikai skolnieki, bet arī pārējie ciema jaunieši. Referātu, veltītu vietējo padomju vēlē-

šānā, nolasīja 10. klases audzēkne Melanija Didža. Pēc tam sekoja priekšnesumi. 10. klases audzēkņi bija iestudējuši viencēlienu „Profilaktiskais remonts”. Vairākas latviešu tautas dejas nodejoja tautisko deju pulciņš, bet solo dziesmas un duetas sniedza Kleina un Dzintere.

—Jāpasaka tikai Lidijai, — viņi nolemj. Un drīz vien jau Lidija Špude runā ar tiem, kuri izrādās vainīgi. Nav nemaz ilgi jāgaida, kad atrodas ir cukurs, ir milti, ir viss pārējais.

Jā, nav vārdam vietas: Lidija Špude priekšzīmīgi pilda savus pienākumus kā fabrikas komitejas strādnieku apgādes komisijas locekle un ēdnīcas sabiedriskā kontroliere.

Bet Lidijas Špudes sabiedriskā darba slodze ar to vēl nav galā. Viņa ir arī sociālās apdrošināšanas delegate.

Fabrikas strādniece Milda Circene bija dzemdību atvaļinājumā. Cik reizi Lidija Špude neieradās pie viņas mājās, palīdzot nokārtot slimības lapas, malšanas piegādes un citus jautājumus. Saslima Circenes bērni. Biedre Špude pie viņiem aizveda ārstu. Tāpat b. Špude palīdz savai darba biedrei kārtot dzīvokli un citus jautājumus. Un vai tikai Circenei? Nē, arī daudziem citiem fabrikas strādniekiem viņa palīdzējusi slimību gadījumos nokārtot ar tiem saistītos jautājumus.

Ir bijis arī tā, ka pēkšņi saslimst kāds no fabrikas strādniekiem. Ar šādu pēkšņu slimību neviena nav rēķinājus, draud darba satrēgums. Bet vajag griezties tikai pie Lidijas Špudes un jautājums atrisināts. Viņa neatteiksies saslimušā biedra vietā strādāt oturu, pat trešo maiņu.

Lūk, šis arī ir galvenās īpašības, kādēļ fabrikas kolektīvs atzina b. Špudi par piemērotāko izvirzīšanai par deputata kandidāti rajona padomē.

V. Kļava

Mūsu republikas rajonos

Atāksnē vērsās plašumā individuālā būvniecība. Pēdējos divos gados 40 strādnieku un kalpotāju ģimenes uzcēlušas individuālās mājas. Pašlaik sev mājas būvē vēl apmēram 200 strādnieki un kalpotāji. Lielu palīdzību būvētajiem sniedz valsts, kas piešķir tiem ilgtermiņa aizdevumus.

Pagājušajā gadā labi strādājuši Jelgavas rajona lauksaimniecības arteļa „Padomju jaunatne” kolchoznieki. No katra hektara viņi novākuši 20,7 centnerus labības un 254 centnerus cukurbiešu. Ik uz 100 hektariem lauksaimniecībā izmantojamās zemes ražoti 454 centneri piena.

Kolchoznieki par čaklo darbu saņem labu samaksu. Par katru izstrādes dienu viņiem izmaksā 12 rubļi un izsniegti 3 kilogrami labības. Lopkopības fermu darbinieki, kas pārsnieguši piena izstrādes un cūku un teļu svara diennakts caurmēra pieauguma plānu, papildus saņem 1 rubli par katru izstrādes dienu.

Tagad kolchoznieki cīnās par sabiedriskās saimniecības tālāku attīstību.

Vatmieras rajona lauksaimniecības arteļa komjaunieši cenšas priekšzīmīgi sagatavoties pavasara sējai. Daudzos kolchozos noorganizētas komjauniešu un jauniešu brigādes, kas pašlaik sagatavo un izved uz tirumiem vietējos mēslotājumus. Lauksaimniecības arteļa „Cērbā” komjaunieši J. Zaščenkovs, J. Borsuks, Z. Pirīte, A. Tetere un citi jau uzvedašas vasaraļņu sējai paredzētajiem laukiem 700 tonnas kūtsmēslu.

Organiskos mēslus izved uz tirumiem arī „Zaļās zemes”, J. Raiņa vārdā nosauktā un citu lauksaimniecības arteļu komjaunieši.

Dagdas rajona Gorkija vārdā nosauktā kolchoza laudis nolēmuši līdz vietējo padomju vēlēšanu dienai pabeigt gatavošanos pavasarim. Laukkopji sevišķi rūpējas par vietējo mēslotāju sagatavošanu un izvešanu. Šai darbā lielu palīdzību kolchozniekiem sniedz Ezernieku MTS mehanizatori. Viņi izveduši uz lauksaimniecības arteļa tirumiem vairāk nekā 700 tonnas kūdras. Kolchozs jau sagādājis arī 50 tonnas minerālmēslu.

Jelgavas un Vircavas MTS mehanizatori sagatavo pakalpi kūdru savu zonu kolchoziem. Viņi jau sagādājuši apmēram 10 tūkstošus tonnu šā vērtīgā mēslotājam līdzekļa. Līdz pavasarim mehanizatori sagatavos vēl vismaz 7 tūkstošus tonnu kūdras.

Ilūkstes rajona kolchoza „Zemgale” agitācijas punktā notika kārtējais seminārs Lašu MTS zonas kolchozu agitatoriem. Semināra pēdējās stundās vairāk nekā 100 cilvēku. Viņi noklausījās partijas rajona komitejas propagandas nodaļas vadītājas b. Peņeļevas referātu par PSRS Augstākās Padomes sestās sesijas darbu un lēmumiem.

(LTA)

Teicami darba darītāji — labi agitatori

Tagad, pirmsvēlēšanu dienās, liela darba rosme valda Kuldīgas tūku fabrikā. Tur gandrīz nav tāda strādnieka, kas neizpildītu izstrādes norumu.

Lūk, izšuvēja Vera Špicere. Viņas roku kustības ir tik veiklas, ka grūti izsekot, ka audumam, ejot caur meitenes rokām, izžūd visi sīkie defekti un tas pārvēršas gludā uzvalku drānā.

Kad atskan fabrikas sirena un vēsta maiņas beigas, uz zinām, ka Vera atkal savu dienas uzdevumu veikusi par 150 procentiem.

— Jā, lieliska strādniece, savu darbu prot, — tāds vārds bieži nākas dzirdēt par Veru.

Te jāpiezīmē, ka Vera Špicere uz fabriku atnāca kā piecpadsmitgadīgs skuķis, bet tagad jau turpat desmit gadu strādā tās cechos. Savas darba gaitas fabrikā viņa uzsāka kā šķetinātāja. Arī tad no vi-

Maņas uzdevums par 150 procentiem! Lūk, tāds ir izšuvējas komjaunietes Veras Špiceres ikdienas devums.

ņas varēja mācīties pat darba ziņā vecākās šķetinātājas.

Šajos gados Verai bijis daudz skaistu dienu — viņa par labu darbu saņēmusi Goda rakstus, naudas premijas, un mēs ticam, ka viņa arī turpmāk strādās ar degsmi.

Fabrikas strādnieku cieņu ar pašizlīdzīgu darbu ir izpelnījies austuves cecha meistara palīgs komjaunietis Richards Veisbergs. Viņš uz fabriku atnāca 1953. gadā pēc demobilizēšanās no Padomju Armijas rindām. Tiesa, ne jau uzreiz Richards kļuva par meistara palīgu. Viņš savas darba gaitas sāka kā atslēdznieks. Un, lūk, tieši šeit, mehāniskajā darbnīcā un pie remontējamām mašīnām, bijušais austuves cecha priekšnieks ievēroja centīgo jaunekli.

Tagad Richards Veisbergs ir viens no fabrikas labākajiem meistara palīgiem. Ar savu pašizlīdzīgu darbu komjaunietis panācis, ka viņa brigades audējas socialistiskajā sacensībā gūst vislabākos panākumus. Kaut vai minam teicamās audējas Annu Forzingu, Līzi Kiršteinu, Annu Zundovsku, Līzi Kindu un ci-

tas. Viņu panākumi būtu izpalikuši, ja no dienas dienā Richards nerūpētos, lai auzāmās stelles strādātu nevainojami un lai audums būtu labas kvalitātes.

Runājot par Richardu Veisbergu, jāsaka, ka viņš ir ne tikai teicams sava aroda prātīgs, bet arī labs racionalizators. Biedrs Veisbergs uzlaboja gan atsevišķu stēļu mehānismus, gan kopīgi ar pārējo divu maiņu meistarū palīgiem bb. Ziedīņu un Konradu šķetināmai mašīnai izgudroja un ieviesa ražošanā speciālu automātu, kas automatiski aptur saivīti diega notrūkšanas gadījumā.

Iestājas vakars, un atkal mēs sastopam gan Veru, gan Richardu. Viņi ir agitatori, tādēļ mājās nevar sēdēt. Vera jau divas reizes apstaigājusi sava iecirkņa vēlētajus. Viņa tiem pastāstīja par priekšstāvošām vēlēšanām, palīdzēja nokārtot dažas „sasāpējuma” lietas. Agitatore, pārbaudot vēlēšanu sarakstus, konstatēja, ka, tos sastādot, ir pieļautas kļūdas. Tā viņas iecirknī dzīvojošā Zarachoviča nebija ieviesta sarakstos, bet viņas vietā ierakstīts kāds pilsonis, kas tanī mājā nedzīvo. Taču, to savlaicīgi pārbaudot, agitatore kļūdu novērsa.

Richardam arī kā agitatoram jāveic ne mazāk atbildīgs darbs. Tā viņa iecirknī dzīvo arī 4 pensionāres Elza Zēvalde, Emīlija Ķimene, Anna Jurjaka un Tusnelda Lielnora. Viņas reti lasa laikrakstus, tādēļ agitators viņu dzīvokļos ir gādījis viesis, kam jāpastāsta par visiem jaunākajiem notikumiem kā rajonā, tā mūsu lielajā Dzimtenē un aiz tās robežām. Un Richards savus agitatora pienākumus izpilda teicami.

Jaunie agitatori ir pārliecināti, ka vēlēšanu dienā neradīsies nekādi pārpratumi un viņu iecirkņu ļaudis vienprātīgi nodos savas balsis par komunistu un bezpartejisko bloka kandidātiem. A. Dzintars

FESTIVALA PIRMAIS POSMS

Ēdolē

Svētdien Ēdoles ciema tautas namā pulcējās darbaļaudis no plašās apkārtnes, lai piedalītos festivala sarīkojumā.

Lai gan programā bija paredzēti daudz un dažādi priekšnesumi, ar vislielāko nepacietību skatītāji gaidīja veco ļaužu deju kolektīva uzstāšanos. Un dejotāji nepieņēma skatītāju cerības. Lielu atsaucību izpelnījās latviešu tautas dejas „Alsungietis”, igauņu tautas dejas „Tuljaks”, lietuviešu tautas dejas „Rudziši” un citas. Veco ļaužu deju kolektīvu nolēma ieteikt rajona festivala orgkomitejai izvirzīšanai rajona festivalam.

Uz rajona festivalu izvirzīja arī otru tautisko deju kolektīvu ar krievu tautas deju „Uralu kadrija”, moldavu tautas deju „Jula”, latviešu tautas deju „Panaksnieki” un citām.

Iepriecināja arī sieviešu ansambļa izpildītās dziesmas: čehu tautas dziesma „Japičeks”, Chrennikova „Laivīnā”, „Piejūras kolchoza” un citas. Arī sieviešu ansamblis piedalīsies rajona festivalā.

No daļiņlasītājiem tiesības piedalīties rajona festivalā ieguva Gunars Kļava.

T. Krūms

Ievukalnu ciemā

Ievukalnu ciemā festivala sarīkojumam bija gatavojušies kolchozu „Komunars” un Raiņa vārdā nosauktā pašdarbnieki.

Programu ievadīja Čehova viencēliens „Bildinājums”, kurā bija sagatavojis kolchoza „Komunars” dramatisks kolektīvs. Sevišķi, skatītāju atziņu izpelnījās 67 gadus vecais kolchoznieks b. Pētersons muižnieka lomā.

Ar dueti — latviešu un krievu tautas dziesmām iepriecināja cūkkope b. Matroze un sīklopu fermas pārziņe b. Šķēle. Kā lugu, tā due-

tus nolēma ieteikt izvirzīšanai rajona festivalam.

Ar deklamācijām piedalījās lopkopes Elza Kraule un Maija Ungere.

Raiņa vārdā nosauktā kolchoza tautisko deju kolektīvs festivala sarīkojumam bija sagatavojis vairākas latviešu tautas dejas, kā „Viens puisītis meitipās”, „Sievu polka” un citas, ar kurām izpelnījās tiesības piedalīties rajona festivalā.

Visus klātesošos iepriecināja skolotājas b. Daujates lasītais V. Belševicas „Skaistules bēdu stāsts”, ar ko tā piedalīsies rajona festivalā. J. Līnis

PA LAIKRAKSTĀ IEVIETOTO MATERIĀLU PĒDĀM

„Papildus vietas pazīstamiem”

„Padomju Kuldīgā” № 17 bija ievietots kritisks raksts, kurā teikts, ka kinoteātra „Komjaunietis” kasieri Aksjonova papildus vietas rezervē un pārdod tikai saviem draugiem un paziņām. Redakcija saņēma Kultūras nodaļas vadītāja

b. Paļča atbildi, kurā viņš raksta, ka minētais raksts apspriests kinodarbinieku ražošanas apspriedē un ka kasierim Aksjonovai uzdots turpmāk stingri ievērot kārtību pie biļešu pārdošanas un nepieļaut nekādus izņēmumus.

„Vai to nevarētu novērst?”

Ar tādu virsrakstu laikrakstā № 20 bija ievietots raksts. Autors stāstīja, ka uz bērnu seansiem svētdienās kino „Komjaunietis” sapulcējas daudz bērnu un notiek nekārtības. Uz to Kultūras nodaļas vadītājs at-

bild, ka turpmāk, kad paredzams lielāks bērnu pieplūdums, organizēs svētdienās divus bērnu seansus un atsevišķus bērnu seansus rīkos gadījumos, ja skolas tāds pieprasīs.

SPECIALISTA PADOMS

Rūpīgi organizēsim lopu atnešanas un jauno dzīvnieku kopšanu

Lopu skaita pavairošana, atvērības tīkrošana un produktivitātes celšana stiprinās kolchozu un padomju saimniecību bagātību un nodrošinās lauksaimniecības produktu pārpilnību. Šī uzdevuma izpildē liela loma pāriet dzīvnieku atnešanas organizēšanai, to edināšanai, kopšanai un jaunpiedzimušo dzīvnieku saņemšanai. Tas pasargās dzīvniekus no komplikācijām atnešanas laikā. Katrā novietnē, ja nav specialas atnešanas telpas, jānodala labākā kūts daļa, kur novietot dzīvniekus īsi pirms atnešanas. Šai kūts daļai jābūt tīrai, gaišai, pietiekami siltai un sausai. Atnešanas laikā vēlams noorganizēt novietnē diennakts dežuras. Dežuranta pienākums ir uzraudzēt tīru telpu un sekot dzīvnieka atnešanas gaitai. Ja rodas kādas komplikācijas, nekavējoties ziņot veterināram. Lopus pirms atnešanas nepieciešams rūpīgi notīrīt, nomazgāt un novietot uz tīriem pakaisiem. Tīrība ir pats svarīgākais noteikums. Parasti lopu atnešanās norit bez īpašas cituoku ietekmes, jo atnešanās ir

normāls fizioloģisks process, kas neprasa sevišķu palīdzību. Tomēr tas ir jānodrošina ar jaudu, jo var būt gadījumi, kad nepieciešams sniegt palīdzību. Palīdzība jāsniedz tikai tad, ja atnešanās apstājas vai iestājas, pretējā gadījumā ļaujams šādos ir kaitīga. Pēc atnešanas lopam jāļauj atpūsties, jo atnešanās prasa no dzīvnieka organisma lielu piepili. Pēc tam var dot dzīvniekam ūdeni, kvešā klīju kulteni vai linsēklu novārījumu. Ļoti ieteicams masēt dzīvnieku ar salmu vai siena grīstēm, jo masāža aktivizē asins cirkulāciju, kurā pēc atnešanas notiek lielas pārmaiņas.

Pirmajās dienās pēc atnešanas govīm jāizdēda labs vitamīnu bagāts siens samazinātās devās, lai nerastos gremošanas trakta traucējumi, kas savukārt var būt par tēsmens iekaisuma cēloni un jaunpiedzimušo caurejas cēloni. Ar otro dienu var palielināt siena devu un izbarot pusī līdz vienam kilogramam kvešā klīju. Sākot ar ceturto dienu var izēdināt saknes ne vairāk kā 4—5

kg dienā. Turpmākajās dienās barības devu papildina tā, lai 10.—12. dienā jau pārietu uz pilnu devu.

Cūkām pēc atnešanas dod no dzīvnieka remdenu ūdeni vai pienu, bet pēc 6 stundām — parasto barību: sūkuma kvešā klīju vai auzu siltu kulteni līdz 1 kg, otrajā dienā 1,5 kg, trešajā 2 kg un jau 0,5 kg sauku un 2 kg abolu siena smalkumu. No 4.—8. dienai var pilnīgi pāriet uz parasto devu.

Jaunpiedzimušā apkopšana jāizdara tūlīt pēc piedzimšanas, t. i., jāiztīra mute, nāsis no gļotām, jāapkopj nabas saīte un jānorīvē, jāzemasē viss ķermenis. Kad jaunpiedzimušais mēģina celties, tam jāpalīdz. Tēja pirmā dzirdināšana jāizdara pēc iespējas drīz, tīklidz tas uzceļas un sāk meklēt zist, t. i., pusī līdz vienai stundai pēc piedzimšanas. Pirmo tējiem dod pirmplenu, cik tas izdzer, parasti 1—3 kg, bet oīsā pirmajā dienā 5—7 kg, atkarībā no tā individuālajām īpatnībām. Tējus bagātīgi dzirdinot, tie pirmajās 5 dienās izdzer 30—45 kg pirmplena un vidēji pieaug

par 450—1300 g diennaktī. Jo vairāk tējs saņem pirmplena, jo labāka tā veselība, izturība un dzīvotspēja pieaugums. Pirmplenu dod svaigu 4—5 reizes dienā, bet vajākiem — 6 reizes dienā ar vienādiem starplākiem. Sākot ar 6.—8. dienu, tējus var dzirdināt 4 reizes dienā, bet ar 15. dienu 3 reizes ar kopplenu. Jāraugās, lai tējs dzertu lēni un mazliet malkiem, jo tikai lēni dzert piens nonāk gļotimēnī, kur pakāpeniski sarec un veido īrdenu recekli, ko viegli šķēļ fermenti. Ātri dzertot, viena trešdāja piena nonāk spurekli, kur rūgst, rada skābes un labvēlīgu vidi mikrobu, 2/3 piena nonāk gļotimēnī, ātri sarec un rada cietu recekli, kas grūti šķēļas, kairina zarnu gļotādu un rada caureju. Izdzirdinājamam pienam jābūt apmēram 30 grādu siltam. Nedrīkst izdzirdināt aukstu, skābu pienu, tāpat arī dzirdināmiem traukiem jābūt tīriem.

Sivēni tūlīt pēc piedzimšanas jānovieto tīrā kastē, pirmo reizi zīda 1/2 līdz 1 stundu pēc dzimšanas, bet ja dzemdības ietilgušas, agrāk piedzimušie sivēni jāzīda, negaidot visu sivēnu piedzimšanu. Tas pasargā sivēnus no saslīmšanas ar caureju. Vajākie sivēni jāpārliek pie priekšējiem pienīgākiem puļiem, un tā rīkojoties varam

izlīdzināt metlenu. Sivēni pirmajās dienās jāzīda ne retāk kā pēc 30 minūtēm. Sākot ar 3.—5. dienu, diennaktī izdēda 50 g svaiga govs piena. Šo devu pakāpeniski palielina un ar 40 dienu sāk dot vājplenu. Ar 3.—5. dienu sivēniem jādod silts vārīts ūdens nodzerties. Piekā dienā sivēnus var sākt piebarot ar grauzdētiem graudiem, kas uzlabo garšu un viegli izmantojami. Ar 8.—10. dienu var sākt izēdināt koncentrātus, gajas, zivju miltus, kurus ieteicams applaucēt.

Sivēni bieži cieš no mazasinības un labs līdzeklis 0,5—2 proc. sērskābes dzelzskābja piedeva. No pirmajām dienām sivēnu aizgaldā pārvietoti siliņi ar kritu, ko aplaista ar 0,5—2 procentīgu sērskābes dzelzskābja piedevu. Šis minerālvietas ieteicams sajaukt ar lapkoku ogli, kas ļoti labi absorbē gāzes un aizsarga pret caureju.

Lai izaudzētu veselīgus, produktīvus jaunus dzīvniekus, lieta vērība jāpievērš tīrībai, labai barībai un rūpīgai kopšanai.

A. Radze,
rajona galvenā veterināre

180 METRU AUGSTUMĀ

Netālu no Kuldīgas līdz šim mierīgā, mazliet paugurainā apkārtnē, kas gadu desmitiem bija saglabājusi savu īpatnējo izskatu, pēkšņi sāka izmainīties. Pagājušā gada decembra beigās te sāka augt varens tērauda konstrukciju stāvs. Daždien tas pieauga pat par 8 metriem.

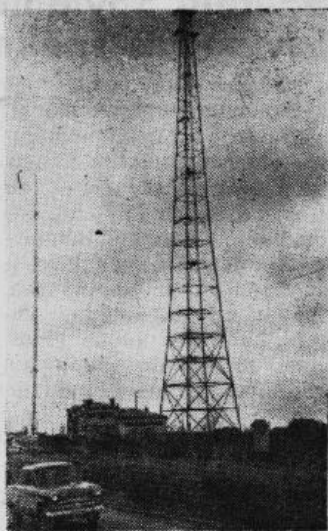
Tur Maskavas tresta „Stal-montaž” Leningradas iecirkņa augstlīdzēju — montažnieku kompleksā brigāde būvē televīzijas translācijas torni.

Šis augstceltnes būve ir kļuvusi populāra Kuldīgas iedzīvotāju vidū. Katru dienu tur ierodas daudz kuldīdznieku un ar interesi nolūkojas celtnieku darbā. Pilsētā bieži varēja dzirdēt:

—... mūsu televīzijas torņa sasniedzis jau 40,96,144 un beidzot 180 metru augstumu!

Ar nedalītu izbrīnu tie, kuri bija redzējuši televīzijas torņa celtniekus darbā, stāstīja par viņu augsto meistarību, veiklību un drosmi.

Liela bija pilsētas iedzīvotāju atsaucība. Aktīva rajona partijas komitejas, vietējā sakaru kantora priekšnieka b. Grigorjeva, raidstacijas vecākā inženiera b. Novada, finieru fabrikas „Vulkans” un citu organizāciju palīdzība iedvesmoja mūsu celtniekus, un viņi tiešām parādīja varonīgu darba piemēru. Sniegs, lietus, brāzmais vējš vai sals nespēja salauzt montažnieku darba enerģiju un viņi neuzbrī-

di neatstāja darba vietu. Vēl vairāk. Rītos viņi sāka strādāt pie projektora gaismas un beidza vēl vakarā. Šāda pašizlīdzīga darba rezultātā torņa projektētais augstums 180 metru pirms termiņa — 20. februārī — bija sasniegts.

Jāatzīmē, ka visas nepieciešamās detaļas torņa būvei ar lielu rūpību un precizitāti bija pagatavojis Dņepropetrovskas Molotova vārdā nosauktās rūpnīcas kolektīvs.

Runājot par šiem čaklajiem un drosmīgajiem celtniekiem, gribas atzīmēt, ka, neskatoties uz to, ka neviens no viņiem nav sasniedzis 30 gadu vecumu, daudzi ir uzkrājuši lielu darba pieredzi. Tā brigadieris I. Lebedevs, augstlīdzēji O. Putčins, V. Delomudrovs, A. Alek-

sandrovs, metinātājs A. Košļevs un daudzi citi ir piedalījušies daudzu augstceltņu un rūpnīcas objektu celtniecībā, sākot no Baltijas jūras krastiem līdz Klusajam okeānam. Viņi devušies palīgā arī brālīgo republiku celtniekiem gan Ķīnas Tautas Republikā, Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā, Polijas Demokrātiskajā Republikā.

Tagad savu darbu esam pabeiguši. Komisija, kas pieņem torni, celtnieku darbu novērtē par teicamu.

Daudzi domā, ka līdz ar torņa montažas pabeigšanu tūlīt varēs uztvert televīzijas pārraides. Bet tas nebūt tā nav! Lai tiktu pie televīzijas pārraizi uzveršanas, jāveic vēl liels darbs. Torņa galā jāuzceļ 12 metru augsta antēna, jāsamontē uztverošās ierīces, jāpabeidz izbūvēt elektrolīnijas apakšstacija un stacijas ēkā jāuzstāda visa nepieciešamā iekārta. Tātad, kā redzat, darba vēl daudz, bet es ticu, ka vēl šajā gadā kuldīdznieki noteikti savos dzīvokļos varēs noskatīties televīzijas pārraides.

Aizbraucot no Kuldīgas, mūsu celtnieku vārdā gribas sirsnīgi pateikties sabiedriskā ēdināšanas kantora vadītājam b. Čerpinai un pavāram b. Akišinam par garšīgajām pusdienām. Liels paldies arī rajona rūpnīcas kombinata mehaniskās darbnīcas kolektīvam par lielo palīdzību.

Inženieris J. Pereļmuters,
celtniecības darbu vadītājs

Ko dod automatiskā ēdināšana?

Mūsu padomju saimniecības lopkopju kolektīvs jau sen domā par to, kā samazināt cūkgaļas pašizmaksu. Bijis daudz priekšlikumu un karstu strīdu. Atceros, pagājušā gada pavasarī jauno lopkopju grupu izlasīja žurnālā rakstu par automatiskām barības silēm cūku fermās. Jaunie strādnieki ierosināja ierīkot šādas siles arī mūsu padomju saimniecības fermās. Direktors Elmārs Timpa atbalstīja lopkopju iniciatīvu.

Pēc dažām dienām cūku fermā jau bija jaunas paštālītas barības siles. Šīs siles ir ļoti vienkāršas, tāpēc tās viegli izgatavot jebkurā kolchozā un padomju saimniecībā.

Izmēģinājumam izvēlējāmies nobarošanai divas cūku grupas. Katrā grupā bija 25 cūkas. Pirmo grupu ēdināja pēc agrākās metodes, ievērojot sastādītās diennakts devas. Otrai cūku grupai ierīkoja automatiskās barības siles, kurās vienmēr bija pietiekami daudz barības. Cūkas varēja ēst, kad gribēja.

Pēc trim mēnešiem cūkas nosvēra. Izrādījās, ka pirmās grupas cūkas pieauga caurmērā par 500 gramiem dienā, bet otrās grupas — par 750 gramiem, kaut gan abas grupas saņēma vienādu barības daudzumu.

Tagad automatiskās barības siles pie mums ierīkotas visās fermās. Tas devis lielu ekonomisko efektu. Lūk, da-

ži skaitļi, kas runā skaidru valodu. Agrāk katrā fermā bija 300 cūkas, bet tagad — 450. Samazinājies fermās strādājošo cilvēku skaits. Agrāk viena cūkkopec varēja apkopt 125—150 cūkas, bet tagad 300 cūkas kopj viens cilvēks. Cūkopju izpeļņa pieaugusi no 500 līdz 900 rubļiem.

Automatiskās barības siles ir ļoti izdevīgas. Līdz to ierīkošanai mūsu saimniecībā uz katru kilogramu svara pieauguma izlietoja 6,9 barības vienības, bet tagad tikai 6,0; cūku diennakts svara pieaugums palielinājies caurmērā no 435 līdz 485 gramiem. Rezultātā viena cūkgaļas kilograma pašizmaksa samazinājusies par 1 rubli 65 kapeikām.

Pagājušajā gadā mūsu padomju saimniecībā nobaroja un nodeva valstij 600 cūkas. Uzlabojot cūku kopšanas un nobarošanas metodes, mēs tagad varēsim nodot 1,5—2 reizes vairāk gaļas.

Mūsu padomju saimniecībā labi sagatavojās lopu izmitināšanai ziemā. Visi darbietilpīgie procesi fermās mehanizēti. Pašlaik katrā cūkai dienā izēdina divus kilogramus spēkbarības un 2—3 kilogramus biešu un kāpostu.

Automatisko barības silu ierīkošana pilnīgi attaisnojusies, un šīs siles vajag ieviest visās saimniecībās.

J. Bondars,
padomju saimniecības „Dāviņi” galvenais zootehniķis

MUMS RAKSTA

Kad novērsīs nekārtības?

18. februārī iegāju Alsungas pastā, lai saņemtu no sava skapiša jaunākos laikrakstus. Telpā, kur atrodas pasta skapiši un sarunu vieta, nebija nekāds apgaismojums. Tā kā pulkstens bija jau 20, istabā valdīja tumsa. Par laimi gadījās kāds draugs, kuram bija elektriskā kabatas lāmpa un tā kaut kā izlīdzēja mums.

19. februārī pastā iegriežos tānī pašā laikā, lai saņemtu laikrakstus un pieteiktu telefona sarunu. Atkal tumsa. Nevarēju atrast skapi, lai izņemtu laikrakstus. Nekas cits neatlika, ka vajadzēja lūgt sērkokļus no telefonistes. Pa to laiku bija arī pieteikta telefona saruna. Tomēr kabinetā neko nevarēja redzēt un nespēju pierakstīt arī dažus jautājumus.

20. februārī atkārtotās tas pats. Tāpat gāju pie lodziņa un dežurējošai telefonistei lūdzu sērkokļus, vai kādu sveces galu. Šoreiz gan gribēju uzrakstīt telegramu, bet pie sērkokļu apgaismojuma tas nebija iespējams.

Vai tiešām ilgi turpināsies tādas nekārtības Alsungas pastā?

A. Elriks

Kuldīgas pilsētas Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas

LĒMUMS Nr. 9

Par Kuldīgas pilsētas Darbaļaužu deputātu padomes 1957. gada 11. janvāra lēmuma № 3 „Par vēlēšanu apgabalu nodibināšanu Kuldīgas pilsētas Darbaļaužu deputātu padomes vēlēšanām” grozīšanu

Kuldīgas pilsētas Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komiteja nolēma:

1. Samazināt Kuldīgas pilsētas vēlēšanu apgabalu № 26, atdalot Sarkanarmijas ielas numurus 51, 53, 55, 67, 69, 77 un pieskaitīt tos 25. vēlēšanu apgabalam.

2. Samazināt Kuldīgas pilsētas vēlēšanu apgabalu № 34, atdalot Gvardes ielas num-

rus 20, 21, 22, 24, 25, 27, 29, 31, 33, 35, 45, 517-F, 403-F, pieskaitot tos 33. vēlēšanu apgabalam.

E. Mazberga,

Kuldīgas pilsētas Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas priekšsēdētāja

V. Burķe,

Kuldīgas pilsētas Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas sekretara v. i.

Kuldīgā, 1957. gada 23. februārī

No kolchozu pārskata un vēlēšanu sapulcēm

Rezumē panākumus un analizē trūkumus

Šajās dienās neparasta rosmē bija vērojama lauksaimniecības arteļa „Komunars” centrā. No visiem attālākiem brigāžu stūriem uz kantori steidzās kolchoznieki, lai apspriestu pagājušā gada darbu.

Kolchoza priekšsēdētāja b. Austersa pārskata ziņojums parādīja, ka aizritējušā gadā gūti zināmi panākumi saimniecības nostiprināšanā. 1956. gads ir ražīgākais kopš kolchoza organizēšanas. Augsne visā sējumu platībā bija aparta jau iepriekšējā rudenī, krietni mēlota ar organiskajiem un minerālmēsliem. Graudaugu sējas plāns pat pārsniegts. Ieņēmumu un izdevumu tāme izpildīta par 101 procentu. Galvenos ienākumus devusi lopkopība. Tas tāpēc, ka ganāmpulks bagātīgāki nodrošināts ar lopbarību, vasarā lopi saņēma papildbarību un zālā konveijera. Bez tam slaucamajām govīm dienā izbaroja arī 2 kg šķiedrēni. Tas deva iespēju paaugstināt izslaukumus par 2 litriem dienā no katras govs. Rezultātā par katru izstrādes dienu kolchoznieki saņēma 4 rubļus un 2 kg

218 g graudu, bet lopkopjiem vēl izsniedz papildmaksu.

Tāču darbā bijuši arī ne mazums dažādu trūkumu. Piemēram, pavisam maz ienākumu devušas palīgozāres. Dārkopībā iegūts tikai puse plānotā ienākuma. Burkāni aizauga nezālēm un par tiem nesāpēja neko.

Vēl vienmēr kolchozā kļūda darba disciplina. Kolchoznieki Skaidrīte Ungere, Matvejs Mēnesis, Jānis Kostjūks, Toms Kārklis, Late Matroze un citi, kas dūšīgi strādājuši, saņem krietnu daudzumu labības un naudu. Turpretī kolchoznieki Jānis Dombrovskis, Austra Šneidere, Voldemars Segliņš, Mirdza Buka, Ausma Lazdiņa nav piedalījušies darbā vai arī izpelnījuši tikai dažas izstrādes dienas.

— Panākumus esam guvuši, bet vēl liela izdevumi gaida nākotnē, — noslēgumā sacīja kolchoza priekšsēdētājs b. Austers. — Šogad jāpabeidz liellopu kūts būve, 30 ha platībā jāuzlabo pļavas un ganības, jāpārlašina zivju dīķi un jāizbūvē siltumnīca.

A. Viķis

Pārdomas par pašdarbības vakaru Kurmālē

Pēc ilgāka laika 23. februārī atsāka darboties Kurmāles ciema tautas nams. Tagad kurmālniekiem patīkami un lietderīgi ir iespēja pavadīt laiku izremontētās tautas nama telpās. Un tāpēc pašdarbības vakaru apmeklēja daudzie apkārtnes jaunieši tik kuplā skaitā, ka pat visiem tik tikko pietika telpu. Plaša bija vakara programma. Vispirms noklausījāmies referātu par Padomju Armijas 39. gadadienu. Bet šoreiz gribas tieši parunāt par teātra uzvedumu. Izrādīja Andreja Upīša vien cilvēnu „Homo sapiens”. Jau pati ludziņas izvēle nebija izdevīga, mūsdienai skatītājiem pasveša. Šajā darbā autors parāda un izsmej dekadentus, kuri sludināja mākslu mākslas dēļ. Lai uz skatuves atveidotu šo laiku, no tēlotājiem prasīja lielu meistarību. Ja tā nebūs, var iznākt tikai kariķēšana vai pārprats. Tā tas arī notika ar Kurmāles dra-

matiskā pulciņa dalībniekiem. Neviens no „Homo sapiens” tēlotājiem nesasniedza pat viduvējo tēlošanas līmeni. Pārprasta bija arī grimēšanas māka. Piemēram, mātes lomas tēlotāja bija grimēta pilnīgi baltā sejas krāsā, kas atgādināja līķa sejas krāsu.

Manuprāt te vajadzētu sniegt palīdzību mūsu Kultūras namam, kuram ir pietiekami daudz darbinieku, kas spējīgi palīdzēt lauku pašdarbniekiem. Ka tāda palīdzība ir laba, par to liecināja šīnī vakarā dziedātais kora dziesmas. Kori apmāca skolotāja V. Kārklis no Kuldīgas. Par kora dziesmu izpildījumu jā saka viss labākais. Tādas pašas labas iespējas ir arī Kurmāles tautas nama dramatiskajam pulciņam. Tikai tam trūkst zināšanu, un tās apgūt jāpalīdz Kultūras namam.

Vakara apmeklētājs

SPORTS

Republikas šacha čempionata pusfināls

Rīgā noslēdzies Latvijas PSR 14. šacha čempionata pusfināls. Tajā piedalījās 42 spēcīgākie mūsu republikas lauku šachisti, to skaitā 3 meistarkandidāti. Turnīrs risinājās pēc Šveices sistēmas. Tā dalībnieki 11 kārtās cīnījās par tiesībām iekļūt republikas šacha čempionata finālā. No Kuldīgas rajona pusfinālā piedalījās pirmās klases šachists Jerochins.

Jerochins guva trīs uzvaras, pieveicot Alūksnes rajona šachistu Aleksejevu un Snikeri, kā arī Tukuma rajona pārstāvi Kozlovu. Trīs partijas

beidzās neizšķirti — ar Ekloņu (Limbažu rajons), Punculi (Talsu rajons) un Deisonu (Siguldas rajons). Piecas cīņas viņš zaudēja.

Tādējādi kopumā Jerochins izcīnīja 4,5 punktus un kopā ar liepājnieku Anciginu un valmierieti Vējiņu dalīja 29.—31. vietu.

Republikas šacha čempionata finālā iekļuva meistarkandidāts Skuja (Alūksne), Pīgits (Baldone), Glatmans (Liepāja), Dambītis (Cēsis), Zarmba (Krustpils) un meistarkandidāts Ždanovs (Gulbene).

I. Kalsals

Lauku volejbolisti sacenšas

Svētdien BASB „Daugava” sporta namā notika LBSB „Vārpa” Vissavienības jaunatnes festivālam veltīts zibenturnīrs volejbolā. Zibenturnīrā piedalījās 7 vīriešu komandas: Alsungas patērētāju biedrības, Mičurina v. n. kolchoza, Kables, Ievukalnu, Imantas I un II un Abavas ciema apvienotie fizkultūras kolektīvi. Komandas sacentās pēc uzlabotās vienmūsa sistēmas.

Ar vienādu 2:1 rezultātu Abavas ciema volejbolisti pieveica Imantas ciema I komandu, Kables — Imantas ciema II komandu un Alsungas patērētāju biedrība — Ievukalnu ciema izlasi.

Līdz ar to pusfinālos iekļuva Abavas ciema, Kables ciema, Alsungas patērētāju biedrības un Mičurina v. n. kolchoza volejbolisti.

Pusfinālā Abavas ciema pārstāvi viegli ar 2:0 pieveica Kables ciema volejbolistus. Ar tādu pat 2:0 rezultātu Alsungas patērētāju biedrības volejbolisti uzvarēja Mičurina v. n. kolchoza izlasi.

Finālā spraigā cīņā Abavas ciema pārstāvi ar 2:0 (15:13 un 15:9) pieveica Alsungas patērētāju biedrības volejbolistus, tādējādi kļūstot par Vissavienības jaunatnes festivālam veltītā zibenturnīra uzvarētājiem. Otrā vietā ierindojās Alsungas patērētāju biedrības, bet trešā vietā — Kables ciema apvienotie fizkultūras kolektīva pārstāvi, kuri cīnījās par III un IV vietu.

L. Arājs

D. Chrabrovickis, V. Vedejevs

P A P Ē D Ā M

(S T Ā S T S)

(17. turpinājums)

Septiņpadsmit stundas no vietas Karpatovs kopā ar divām meitenēm, kuras labprātīgi pieļēdās palīdzēt, pārskatīja kvišu pasaknišus. Bagrova vārds nekur nebija redzams. Tad Karpatovam pēkšņi galvā iesāvēs jauna doma: „Kāpēc tad tieši Bagrova vārdam te jābūt? — viņš prātoja. — Tikpat labi par fotouzņēmumu varēja maksāt otrs cilvēks, kurš ir karīties otrajā pusē. Nav izslēgts, ka tā bijusi sieviete, jo vairāk tāpēc, ka fotogrāfijas otrajā pusē saglabājusies daļa paraksta; ... Ina”. Zina, Nina Gaļina, Irina... Vai arī uzvārda galotne: Maļiņa, Siļina, Zabrodina... Vai mazums vārdu un uzvārdu, kas beidzas ar šādām divām zilbēm!

Karpatovs nolēma vēl vairāk samazināt meklēšanas apjomu un izskatīt tikai tos negatīvus, kuriem kvīts izrakstītas uz sieviešu uzvārdiem.

Nejausi kabinētā ienākušais ārste vecākais laborants paraudzīja uz pusnoplēsto fotokartīti, kas tika atrasta, pārmeklējot Bagrova dzīvokli, un konstatēja, ka kopēts uz „Mimozas”. Šo papīru neliela daudzumā lietoja pagājušā gada beigās.

Tā vēreiz sašaurinājās meklējumu loks. Pie vakara Ivanam Iljičam atnesa sešas fotokartītes, kur bija redzams Bagrovs un vi-

ņa paziņa. Kvīts bija izrakstīta pagājušā gada 28. augustā uz N. I. Korņejevas vārda.

Sis atradums bija pašā laikā tāpēc, ka pirmajā nopratināšanā Bagrovs visas pret viņu vērstās apsūdzības noliedza. Kad beidzot Severcevs lejautājās, kāpēc tad viņš mājās glabājis ieroci un uz galdi nolika „Beretta” sistēmas pistoli, Bagrovs izbrīnā parastāja plecus.

— Acu galā tādu mantību neesmu redzējis.

— Beldziet telot muļķi! — teica Severcevs. — Pistole atrasta jūsu istabā. Lūk, akts, ko parakstījuši liecinieki. Te nekur neizsprūka.

Bagrovs tomēr veikli izlocījās: — Atvainojiet, bet pistole taču atrasta sienā, slēptuvē, aiz apmetuma...

— Kā tad jūs to zināt, kur ierocis atrasts, ja to neesat pat acu galā redzējis?

— Akta izlasīju, es neesmu alfabets.

Viņam bija taisnība. Severcevs dusmojās pats uz sevi par pieļauto nevelklību.

— Es istabu sapņēju pagājušajā gadā pēc rajona dzīvokļu pārvaldes ordera, — Bagrovs skaidroja. — Pirms manis tur dzīvoja cits. Liekas, ka man nebija obligāti jāzīkļaudzina visas sienas, meklējot kaut kādu tur slēpni.

Bulgarijas un Padomju Savienības draudzības dzīvinošais spēks

No 15. līdz 21. februārim Maskavā notika PSRS un Bulgarijas Tautas Republikas Valdību delegāciju sarunas. Bulgarijas valstsvīru ierašanās Padomju Savienībā bija svarīgs notikums Padomju Savienības un Bulgarijas draudzīgo attiecību attīstībā. Kā ziņāms, abu zemju tautu draudzības sniedzās tālā pagātnē, kad krievu tauta palīdzēja brālīgajai bulgaru tautai nokratīt ienīsto Turcijas jūgu. Hitleriskās Vācijas sagrāves rezultātā Bulgarijas tauta atbrīvojās no fašistiskās verdzības un tai radās iespēja nodibināt savā zemē tautas demokrātijas varu un nodrošināt valsts nacionālo neatkarību.

Tautas varas gados bulgaru tauta Bulgarijas Komunistiskās partijas vadībā ir guvusi lielus panākumus socialisma celtniecībā. No atpalikušas agraras zemes, kāda tā bija nesenā pagātnē, Bulgarija ir pārvērtusies par industriāli agraru valsti. Tās rūpniecības produkcijas apjoms 1956. gadā, salīdzinot ar 1939. gadu, bija palielinājies sešarpus reizes. Svarīgāko rūpniecības izstrādājumu ražošanā uz vienu iedzīvotāju Bulgarija ir aizsteigusies priekšā Grieķijai un Turcijai. Lieli panākumi gūti arī lauksaimniecībā. 1956. gada beigās apmēram 80 procenti no apstrādājamās zemes bija jau zemkopības darba kooperatīvu rokās. Tirums strādā 25 tūkstoši traktoru (skaitot 15 zirgspēku traktorus), vairāk nekā 4 tūkstoši kombainu un daudz citu lauksaimniecības mašīnu. Industrializācija un lauksaimniecības attīstība deva iespē-

ju īsā laikā stipri paaugstināt bulgaru tautas dzīves līmeni.

Visu šo Bulgarijas panākumu svarīgs priekšnoteikums ir tās brālīgā sadarbība un draudzība ar Padomju Savienību. To uzsverot, Bulgarijas Ministru Padomes Priekšsēdētājs Antons Jugovs saka: „Bulgarija ir uzskatāms piemērs, kas rāda, kādus rezultātus var dot draudzība un sadarbība ar Padomju Savienību”.

PSRS un Bulgarijas valstsvīru sarunas beidzās, abu pušu pārstāvjiem parakstot deklarāciju, kurā norādīts, ka sarunu gaitā izskatīti jautājumi par abu zemju vispusīgās sadarbības turpmāko attīstību, kā arī svarīgās pašreizējās starptautiskā stāvokļa problēmas. Parakstīti arī paziņojumi par PSKP un BKP delegāciju sarunām.

Deklarācijā uzsvērts, ka PSRS un Bulgarija enerģiski cīnās „par miera nostiprināšanu visā pasaulē, par valstu mierīgu līdzās pastāvēšanu neatkarīgi no to sociālās iekārtas, par draudzības un uzticības attiecību nodibināšanu ar visām zemēm”. Padomju Savienības un Bulgarijas valdības nosoda Anglijas, Francijas un Izraelas agresiju pret Ēģipti, kolonizatorisko „Eizenhauera doktrīnu” un imperialistu organizēto kontrrevolucionāro dūmpi Ungarijā.

Deklarācijā svarīga vieta ierādīta jautājumiem par PSRS un Bulgarijas ekonomiskajām attiecībām. Atzīmēts, ka abu zemju ekonomiskā sadarbība attīstās uz vienlīdzības, savstarpēja izdevīguma un brālīgas savstarpējas palīdzības

pamatiem. Balstoties uz šiem principiem, Padomju Savienība palīdz Bulgarijai finansēt dažādus pasākumus, projektēt un būvēt fabrikas un rūpnīcas, bet Bulgarija piegādā mūsu zemei dažādu rūdu koncentrātus, krāsainos metālus, kuģus, tabaku, apavus, mēbeles un citas preces. Deklarācijā sevišķi atzīmēts, cik svarīgas ir abu valstu kopīgās pūles savas lauksaimniecības attīstīšanā. Pie tam abas puses, kā teikts deklarācijā, pamatojas uz to, ka atsevišķu lauksaimniecības nozaru attīstības savstarpēja saistīšana, ievērojot abu valstu dabas apstākļus un vajadzības, atbilst prasībām, ko nosaka socialistiskā darba dalīšana starp valstīm. Lai realizētu šādu sadarbību, abas valdības nolēma izstrādāt priekšlikumus par Bulgarijas vīnogu, augļu un dārzeņu plašāku ieviešanu Padomju Savienībā un par PSRS ražotās pārtikas, labības un kokvilnas plašāku eksportu uz Bulgariju.

Deklarācijā norādīts, ka ir svarīgi tālāk attīstīt abu valstu sakarus kultūras jomā.

Padomju Savienības un Bulgarijas Komunistisko partiju delegāciju sarunu rezultātā tika atzīmēts, ka pilnīgi saskan abu pušu viedokļi svarīgākajos pašreizējās starptautiskā stāvokļa jautājumos un ka tām ir vienādi uzskati par socialistiskās nometnes spēku nostiprināšanas uzdevumiem. Abu partiju delegācijas apliecināja vēlēšanos padarīt vēl ciešākus savstarpējos draudzīgos sakarus.

A. Melikjans

AIZRĀDĪJUMI

vojošiem pilsoņiem piederošie suņi. Pilsoņi, kas nepildīs suņu potēšanu, tiks sodīti administratīvā kārtā.

A. Radze,
Kuldīgas rajona galvenā veterinārārsta

Sākot ar 1. MARTU, tiks atklāta parakstīšanās uz REPUBLIKANĀKIEM IZDEVUMIEM un RAJONA LAIKRAKSTU II ceturksnim.

Turpinās abonētu pieņemšana uz DEMOKRATISKO valstu ŽURNĀLIEM II pusgadam.

mānīt pat ar šķietamo laipnību. Bet Sergejam Vasiljevičam tagad pat nebija prātā spēlēt „slēpšanos”. Viņam vajadzēja iegūt konkrētas ziņas, un kapteinis nešaubījās, ka tās iegūs.

— Ko jūs varat pastāstīt par cilvēku, ar kuru bijāt kopā restorānā? — viņš tieši jautāja.

— Neko! — dusmīgi atcirta Gontare. — Es viņu nepazīstu!

— Nav tiesa! — izsmiedam teica Braicevs. — Jūs taču pati man GUM-ā stāstījāt, ka viņš tiecas pēc jums, ved uz kino un pat klausīties cīģānu romances.

— No jūsu pusēs tas bija zemiski! Zemiski! — viņa leklējās.

— Ziniet ko, es domāju, ka tagad nav laiks apspriest morāles jautājumus. Tātad kā: vai stāstīt?

— Nē! — Un viņa nogriezās sānā.

— Klausieties, Marija Gontare man nav tik daudz vaļas, lai apēlētu pie jūsu apzinīguma! — Viņš nolēma, ka garumā lietu nevilks.

— Jūsu pazīstamais ir bandīts, kas nodarbojas ar atklātu laupīšanu. Uz viņa rokām ir cilvēka asinis. — Braicevs uzbrīd aplūksa, lai pārliecinātos, kādu iespaidu atstāja teiktais. — Jūs esat viņa draudzene un līdzdalībniece. Jūs viņam palīdzējāt, un es vienkārti varēju jūs iesēdināt, bet domāju, ka, ka...

— Neprādisit! — tas nebija kļūdzens, bet drīzāk vaidam līdzīga nopūta. — Neprādisit, — viņa atkārtoja un, pēkšņi nobīdāma, sagribojās uz krēsla.

Braicevs glāzē ielēja ūdeni un pasniedza. Viņa atcēlās.

— Plerādisit, — viņš telca tik miermīlīgi, it kā būtu runa par ūdens glāzi. — Jūs esat aizmirsusi, es atgadināšu vienu frāzi no jums ļoti labi pazīstamās zīmītes: „Puisēns, sadauzījies...” Vai skaidrs? — Braicevs vēl reizi ieturēja pauzi. — Varbūt jūs atcerēties, kas bija rakstīts zīmītē, ko no cietuma izsūtīja jūsu Nikolajam?

Vairāk kā skaidrs, Braicevam nebija ne mazākas jēgas par kaut kādu otru zīmīti vai vēstuli, kā tikai par to, ko nupat bija citējis. Viņš tikai minēja...

— Atcerēšos, — pēkšņi kļuva, nobāzās lūpām iecukāties Gontare, — tūlīt... — Viņa, varēja redzēt, sasprindzināja atmiņu, kaut ko mēģināja atcerēties. — Lūk... Ielēks tā: „Podņis saplīsis un to izmetis...”

Braicevs tādu veikami nebija gaidījis.

(Turpinājums sekos)

Redaktors v. E. Adamsons